

derfor indtrængende anbefale Forslaget netop af Hensyn til de Tilstande, der finde Sted ude i Landet, hvor Folk ikke ere saa kjendte med Lovbestemmelserne eller let glemme dem, da der dog er fuld Sikkerhed tilstede.

Chr. Rimestad: Naar den ærede Ordfører fandt en Modstrid mellem min Argumentation forrige Gang og idag med Hensyn til det Punkt, jeg berørte, saa er en saadan virkelig ikke tilstede. Forrige Gang fremhævede jeg især den Ulempe, som der var ved Udvalgets nye Procesmaade, at Sagens Paadømmelse og Muldens Bestemmelse blev henlagt til en Dvirighedsperson. Det var det, jeg især betegnede ved at sammenstille det med Politidirecteurens Protocol. Men det, som jeg idag yderligere gjorde gjældende, var det, at det var en noget forværret Udgave af Politidirecteurens Protocol, idet nemlig den Dvirighedsperson, til hvem man henlagde saaledes at bestemme Straffen i en Straffesag, tillige blev gjort til en Slags Underinstants under den ham iøvrigt nærmest underlagte Embedsmand, og i denne Henseende forekommer det mig ikke, at den ærede Ordfører anførte Noget, der kunde svække den Opfattelse, at man virkelig her gjorde Amtmanden til nederste Instants under Politimesteren, idet man jo ligefrem kan appellere fra Amtmanden til Politimesteren baade med Hensyn til Spørgsmaalet, om Straf skal finde Sted, og med Hensyn til Spørgsmaalet, om hvor stor Straffen skal være. Jeg kunde ogsaa fremhæve en anden Omstændighed, som gjør den hele Ordning endnu uheldigere, end Politidirecteurens Protocol var i Kjøbenhavn, nemlig den, at Afgjørelsen her skal træffes af en Embedsmand, som staaer Paagjældende fjernt, som i Reglen ikke befinder sig paa samme Sted som han, saaledes som Tilfældet var her i Kjøbenhavn. Jeg kan derfor vedblivende ikke andet end finde, at det vilde være uheldigt at indføre en saadan ny Procesordning, som er aldeles ukjendt i vort hele System, og jeg skal af den Grund slutte mig til Forslaget under Nr. 1.

Justitsministeren: Min Anskuelse om denne Sag og navnlig om Betimelighede-

den af dens Fremme i nærværende Dieblift er den samme, som jeg tidligere tvende Gange har haft Leilighed til at udtale for det høie Thing, og jeg skal derfor ikke komme tilbage dertil i dette Dieblift. Det, jeg ønskede at sige et Par Ord om, er Vædringsforslaget under Nr. 1. Det er jo det samme Vædringsforslag, der tidligere har foreligget, og dengang blev forkastet med stor Majoritet. De Grunde, der tidligere have været de gjældende, og som tilstrækkelig ere blevne fremhævede, skal jeg heller ikke gjentage. Der er kun, forekommer det mig, idag fremkommet et nyt Moment, som jeg skal tillade mig med et Par Ord at berøre; det er det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimestad) anførte. Han synes tilbøielig til at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 1 for at slippe for, hvad han kalder den 4de Instants, som efter hans Mening foreslaaes af Udvalget. Jeg er nu enig med ham i — og anbefalede jo ogsaa et Vædringsforslag i denne Retning, som forsvarede af den ærede Rigsdagsmand, da Sagen forelaa til 2den Behandling, at den udtrykkelige Præcision af Amtmandens Stilling ligeoverfor en senere Kjendelse af Politiretten ikke tager sig videre godt ud, men jeg maa paa den anden Side bestemt fastholde, at der ved, hvad her er foreslaaet af Udvalget, i Realiteten ikke indføres noget Nyt, ikke skeer Andet end, hvad der allerede nu finder Sted i Politisager, hvor det jo staaer til Amtmanden at forelægge Bedkommende, om han vil affinde sig med en i Mindelighed erlagt Bøde. Gaaer Bedkommende ikke ind herpaa, gaaer Sagen sin Gang for Politiretten, som altsaa kan komme til at tilkjendegive en ganske anden Mening om Størrelsen af den Bøde, som det er passende at erlægge i et saadant Tilfælde. Det er heller ikke, forekommer det mig, ganske correct at bruge Udtrykket „Instants“ i dette Tilfælde, thi Det er jo, hvad der kan være passende at erlægge, naar Sagen afgjøres i Mindelighed, et Andet er, hvilken Bøde der bør udredes, naar Sagen skal afgjøres ved Dom, og der altsaa ligefrem bliver at forholde efter Lovgivningens udtrykkelige Bestemmelser. Fordi Politiretten mulig maatte komme til et andet Resultat end Amtmanden, derfor me-